

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ในบทนี้จะกล่าวถึง สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ระหว่างครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

สมมติฐานทางการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ทั้ง 5 ขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 จำนวน 120 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอนมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 รายการพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษาที่ทำการสังเกต จำนวน 7 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยจัดอบรมผู้ช่วยวิจัย จำนวน 10 คน ให้รู้ถึงวิธีการสังเกตพฤติกรรมการสอนของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนพลศึกษา พร้อมฝึกปฏิบัติสังเกตการสอน

3.2 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ถึงผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.4 ผู้วิจัยนำหนังสือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ไปติดต่อกับโรงเรียนด้วยตนเองพบผู้บริหาร และครูผู้สอนพลศึกษา เพื่อรวบรวมตารางสอนไปจัดทำตารางการสังเกต

3.5 ผู้วิจัยทำการสังเกตการสอนพฤติกรรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ขณะที่ครูทำการสอนตามปกติและบันทึกผลลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการสอน

3.6 เมื่อได้สังเกตพฤติกรรมการสอนกลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสังเกต เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ยแต่ละด้านตามรายการพฤติกรรม

4.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการสอนผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ในแต่ละข้อและแต่ละด้าน

4.3 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผลศึกษาในด้านวุฒิทางการศึกษาโดยการทดสอบค่าที (t-test)

4.4 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนผลศึกษา ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน และประสพการณ์ในการสอนต่างกัน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนวิชาผลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 86.67 มีอายุระหว่าง 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.67 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาผลศึกษา 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 77.50 ส่วนใหญ่จะต้องสอน 18-20 คาบ ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 61.67 และต้องสอนรายวิชาอื่นด้วยคิดเป็นร้อยละ 70.83

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ประกอบด้วยด้านต่างๆ คือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวม ปรากฏว่าอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูผลศึกษาด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในการสอน โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ยกเว้นรายชื่อที่ 1.1 เข้าชั้นเรียนและเลิกสอนตรงเวลา, และรายชื่อที่ 1.9 เอาใจใส่ความปลอดภัยของนักเรียน เช่น ให้คำแนะนำในทำฝึกที่อาจเป็นอันตราย เป็นต้น
ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาด้านการเตรียมการสอน โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า รายชื่อที่ 2.2 จัดทำบันทึกการสอนก่อนทำการสอน, รายชื่อที่ 2.4 วางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพของสถานที่ อุปกรณ์และแบบฝึก และรายชื่อที่ 2.6 เตรียมการวัสดุและประเมินผลในแต่ละคาบเรียน ได้อย่างเหมาะสมกับบทเรียนและแบบฝึก ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ยกเว้นรายชื่อที่ 3.5 ควบคุมดูแลให้นักเรียนมีระเบียบตลอดเวลาที่สอน, รายชื่อที่ 3.8 ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะตลอดการสอนทั้งชั่วโมงที่สอน, รายชื่อที่ 3.9 แนะนำให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังการเล่นที่ก่อให้เกิดอันตราย, และรายชื่อที่ 3.10 จัดกิจกรรมการแข่งขันที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำทักษะที่ฝึกมาใช้ในสถานการณ์ที่เป็นเกม ปรากฏว่าอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาด้านการดูใจและการเสริมแรงทางการเรียน โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นรายชื่อที่ 4.3 ชมเชยและสนับสนุนให้กำลังใจแก่นักเรียนในการแสดงออก และรายชื่อที่ 4.4 เอาใจใส่ช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนทงทักษะกีฬาหรือเรียนไม่ทันคนอื่น ๆ เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย ปรากฏอยู่ในระดับดี และรายชื่อที่ 4.5 ใช้คำพูดเน้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น ชี้ให้เห็นว่าคนที่ร่างกายสมบูรณ์ย่อมส่งผลให้การเรียนรู้วิชาอื่นได้ผลดีตามไปด้วย ปรากฏอยู่ในระดับน้อย

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกชื่ออยู่ในระดับดี

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ยกเว้นรายชื่อที่ 6.2 สอนให้นักเรียนรู้จักเสียสละ เช่น ให้โอกาสเพื่อนคนอื่นได้ฝึกปฏิบัติ ขณะที่อุปกรณ์และสถานที่ที่มีจำนวนจำกัด ปรากฏอยู่ในระดับควรปรับปรุง และรายชื่อที่ 6.4 สอนให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง เช่น ไม่ได้ตอบเพื่อนในทางที่ผิดเมื่อมีการกระทบกระทั่งกันขณะที่มีการแข่งขันกีฬา หรือขณะฝึกปฏิบัติ ปรากฏอยู่ในระดับน้อย

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาด้านการประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวม พบว่า ปรากฏอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่ 7.3 มีการวัดผล และประเมินผลด้านความรู้และทักษะอย่างหลากหลายวิธี ปรากฏอยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่ครูปฏิบัติในชั้นเรียนที่นอกเหนือจากรายการพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ในแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ บุคลิกดี สนุกสนานร่าเริงเป็นกันเองกับนักเรียน อันดับสอง คือ ครูวางตัวดี ให้นำเชือถือและนำเกรงขาม นักเรียนอยู่ในระเบียบ และอันดับสาม คือ เอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดีตลอดเวลาสอน

ด้านการเตรียมการสอน ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน อันดับสอง คือ จัดเตรียมการสอนก่อนการสอนทุกครั้ง นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดอุปกรณ์ และอันดับสาม คือ ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า จัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ก่อนสอนทุกครั้ง

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ การสอนดำเนินไปตามขั้นตอน นักเรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือดี อันดับสอง คือ กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี นักเรียนได้รับความรู้และสนุกสนาน และอันดับสาม คือ การสอนมีระบบ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ได้รับความรู้ ทักษะกีฬา

ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ ครูใช้คำพูดในการจูงใจนักเรียนเป็นอย่างดีทุกครั้งที่สอน อันดับสอง คือ มีการพูดจูงใจ และมีการให้รางวัลแก่นักเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และอันดับสาม คือ ครูพูดให้กำลังใจนักเรียนเป็นอย่างดีทุกครั้งที่สอน มีการให้รางวัลบางโอกาส

ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ มีสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนครบทุกชนิดและเพียงพอทุกชนิด อันดับสอง คือ สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับนักเรียนและนักเรียนช่วยกันดูแลรักษาเป็นอย่างดี และอันดับสาม คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมและจัดเก็บและช่วยกันดูแลรักษาเป็นอย่างดี

ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ ครูพูดสอดแทรกทุกครั้งที่สอน แต่มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา ความเข้าใจ อันดับสอง คือ ครูพูดเน้นเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมทุกครั้งที่สอน และอันดับสาม คือ ครูปลูกฝังให้นักเรียนได้ปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นและเผยแพร่ได้

ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ข้อสังเกตเพิ่มเติมอันดับแรก คือ มีการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนทุกครั้งตามสภาพจริง อันดับสอง คือ ครูประเมินผลการเรียนทุกครั้ง

ที่สอนและหลากหลายวิธี นักเรียนให้ความสนใจร่วมมือด้วยดีในการแสดงทักษะกีฬา และอันดับสาม คือ ครูผู้สอนประเมินผลตามสถานการณ์ เนื่องจากไม่ค่อยมีความรู้ด้านทักษะกีฬาเท่าที่ควร

4. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ตามตัวแปรวุฒิทางการศึกษา คือ มีวุฒิทางพลศึกษา กับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนดีกว่าครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาในทุกด้าน

5. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ตามตัวแปรที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันทั้ง 5 ขนาด โรงเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ในด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ปรากฏว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ในด้านการเตรียมการสอน ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ในด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานขนาดที่ 1 กับขนาดที่ 4, ขนาดที่ 1 กับขนาดที่ 5 และขนาดที่ 2 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียน

ประถมศึกษาขนาดที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียน
 ประถมศึกษาขนาดที่ 1, พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 5
 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1, พฤติกรรม
 การสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอน
 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 2 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่มี
 ขนาดโรงเรียนต่างกัน ในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครู
 พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการ
 สอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของ
 ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่มีขนาด
 โรงเรียนต่างกัน ในด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครู
 พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการ
 สอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครู
 พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่มี
 ขนาดโรงเรียนต่างกัน ในด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของ
 ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรร
 มการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอน
 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 1 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามาตรา
 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน โดยภาพรวมปรากฏว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียน
 ประถมศึกษามาตราที่ 1 กับขนาดที่ 4 มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา
 ในโรงเรียนประถมศึกษามาตราที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียน
 ประถมศึกษามาตราที่ 1

6. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามตัวแปรประสพการณ์ในการทำงานต่างกัน พบว่าในภาพรวมไม่
 แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบรายคู่ที่แตกต่างกันโดยวิธีการของเชฟเฟ้
 (Scheffé's Method) ปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียน

ประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 ปี กับ 6 – 10 ปี และต่ำกว่า 6 ปี กับ 11 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี และพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 11 ปี สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี กับ มากกว่า 11 ปี พบว่า ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ได้นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับดีทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผ่านการศึกษาวิชาชีพครูมาแล้ว ทำให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอน จิตวิทยาการสอน การวัดผลและประเมินผล รวมทั้งความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการสอนมาแล้วทำให้การสอนเป็นไปด้วยดี สอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 129) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมทางด้านการสอนเป็นพฤติกรรมพื้นฐานของครูพลศึกษาทุกคน ซึ่งครูพลศึกษาได้เรียนรู้จากการศึกษาและอบรมมาแล้ว สอดคล้องกับ วรณามณี ไชลิ (2541 : 111) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 2 พบว่า พฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีคุณธรรมในจิตใจสูง มีความสัจซื่อในวิชาชีพครู และมีทัศนคติที่ดีเป็นพื้นฐาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรรยาพร ทองอนันต์ (2540 : 119) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการปฏิบัติการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครูประถมศึกษามีความต้องการในการพัฒนาด้านการปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ในแต่ละด้านสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 อยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยทั่วไปมีการปฏิบัติค่อนข้างสูงมากในเรื่องความกระตือรือร้นและตั้งใจสอน มีอารมณ์มั่นคง มีท่าทางสง่าผ่าเผย การยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเองกับนักเรียน แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เครื่องครัดระเบียบเรียบร้อย มีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรพลศึกษา สอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 129) ที่ศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการสอนด้านคุณลักษณะส่วนตัวของครูพลศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ บุญมี แทนแก้ว (2539 : 60) กล่าวว่า ครู อาจารย์ที่ดีจะไม่เพียงแต่แนะนำหรือชี้แนะเท่านั้น จะต้องประพฤติดีด้วย เพราะการสอนที่ดีคือการกระทำให้เป็นตัวอย่าง เพราะจะทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามได้ง่ายโดยไม่รู้สึกลำบาก สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 40) ได้กล่าวไว้ว่า ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง เป็นผู้ที่มีคุณธรรมและมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน สอดคล้องกับ ลำยอง พ่วงบุตร (2525 : 157) ให้แนวคิด สอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ไว้ว่า ครูต้องเป็นผู้มีความประพฤติดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่เสเพล และไม่ประพฤติตนให้เป็นที่เสื่อมเสีย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูพลศึกษาในด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน คือ รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก การสอนวิชาพลศึกษาครูและนักเรียนมีความใกล้ชิดเป็นกันเอง ครูจะรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนว่านักเรียนต้องการสิ่งใดในการเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน ซึ่งเป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนได้ดีขึ้นจึงเป็นคุณลักษณะที่ดีของครูพลศึกษา สอดคล้องกับ วิทยา เทพยา (2520 : 2 – 159) กล่าวว่า มนุษยสัมพันธ์เป็นศาสตร์และศิลปะในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักใคร่ นับถือ ความร่วมมือ และความสำนึก และได้เสนอหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์ไว้ว่า จะต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ สมบูรณ์ พรหมภาพ (2521 : 283)

ให้แนวคิดด้านมนุษยสัมพันธ์ไว้ว่า ควรจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในโอกาสอันเหมาะสมและแสดงออกด้วยความจริงใจ

ส่วนจุดด้อยของครูพลศึกษาในด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน คือ การเอาใจใส่ความปลอดภัยของนักเรียน เช่น ให้คำแนะนำในท่าฝึกที่อาจเป็นอันตราย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 129) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนที่ครูควรปรับปรุง คือ ครูควรเอาใจใส่ความปลอดภัยของนักเรียนในการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่างๆ ถึงแม้ว่าการสอนในคานนั้นๆ จะสอนในโรงฝึกพลศึกษา แต่ความทึ่กคะนองและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักเรียนนั้นอาจนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้ทุกเวลา

1.2 ด้านการเตรียมการสอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากการเตรียมการสอนเป็นภาระหน้าที่ที่ครูจำเป็นต้องเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งในเนื้อหาวิชาที่สอน และเข้าใจธรรมชาติของเด็กที่จะสอนเพื่อเตรียมวิธีสอน วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการสอน ซึ่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานสอนไม่ว่าจะเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวางแผนการสอน นอกจากนี้ครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้มีการพัฒนาตนเองในด้านการเรียนการสอน เช่น การเข้ารับการอบรมทางด้านการสอนพลศึกษา สอดคล้องกับ ھرรษา ทับสี (2531 : 26) กล่าวว่า การเตรียมการสอนมีความสำคัญคือช่วยให้การสอนของครูดีขึ้น มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น นักเรียนจะเต็มใจและศรัทธาในตัวครูทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สุจินดา จันทร์วงษ์ (2531 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสตูล พบว่า การเตรียมการสอนของครูเป็นตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ก็จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 130) ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญประการแรกในการเตรียมการสอนคือ การทำโครงการสอนระยะยาวและการทำบันทึกการสอน เพื่อตั้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้และกำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละคาบ ซึ่งจะช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการสอน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (1969 : 32, อ้างถึงใน วาสนา มั่งคั่ง, 2527 : 106) พบว่า ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้มีเวลาการเตรียมการสอนน้อย

จึงมีผลต่อการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นการจัดสอนซึ่งแบ่งตามสัดส่วนของเวลา
อีก ซึ่งกิจกรรมบางอย่างครูอาจจะไม่มีความสามารถที่จะทำการสอนได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูพลศึกษาด้านการเตรียมการสอน คือ
เตรียมสื่อการสอนได้เหมาะสมกับแบบฝึก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่
เน้นการฝึกปฏิบัติด้านทักษะกีฬาประเภทต่างๆ ครูจึงต้องใช้อุปกรณ์กีฬาเป็นสื่อในการเรียนการ
สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมไว้ก่อนทำการสอนเสมอ สอดคล้องกับ ประดิษฐ์ อินทร์บุรี
(2535 : 25) กล่าวว่า การเตรียมการสอนเป็นการคาดการณ์หรือการวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า
เกี่ยวกับการเลือกวิธีสอน สื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 43)
กล่าวว่า การเตรียมการสอนเป็นการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะสอนใคร ในเนื้อหาใด สอนเมื่อใด
สอนอย่างไรและเพื่อจะให้ผลอะไร ซึ่งเมื่อถึงเวลาจึงกล่าวจะดำเนินการสอนตามที่วางแผนไว้

ส่วนจุดด้อยของครูพลศึกษาในด้านการเตรียมการสอน คือ เตรียมการวัดผลและ
ประเมินผลในแต่ละคาบเรียนได้อย่างเหมาะสมกับบทเรียนและแบบฝึก ทั้งนี้เนื่องจากการวัดผล
และประเมินผลในแต่ละคาบเรียนส่วนใหญ่ครูพลศึกษาจะประเมินผลโดยการสังเกตการปฏิบัติของ
นักเรียนโดยไม่มีกระดาษบันทึกคะแนน ยกเว้นในชั่วโมงที่มีการทดสอบการปฏิบัติทักษะ
จึงทำให้เป็นจุดด้อยของครูพลศึกษา สอดคล้องกับ ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2525 : 109) กล่าวว่า
การสอนที่ดีครูจะต้องมีจุดประสงค์ของบทเรียน ต้องเตรียมการสอน และเตรียมการประเมินผลอยู่
ตลอดเวลา

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู
พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 อยู่ในระดับดี
ทั้งนี้เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ การจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอนจึงออกมาในรูปของการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการปฏิบัติ การจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอนใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ มีวิธีการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานและรักการ
เรียนวิชาพลศึกษาเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับ จรวยพร ทองอนันต์ (2540 : 122) ที่ศึกษาความ
ต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการปฏิบัติการสอนของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ระดับความต้องการในการพัฒนา
สมรรถภาพด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ บันลือ
พุกกะวัน (2525 : 169) กล่าวว่า หัวใจแห่งการเรียนการสอน ซึ่งแสดงผลการเรียนการสอนได้
เด่นชัดนั้นขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับ

รุจิรี ภูธาระ (2529 : 21 – 28) ที่กล่าวว่า คุณภาพของการศึกษาขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุต่อผลการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมของนักเรียน ได้แก่ ความสามารถในการเสนอบทเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจโดยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม การเสริมแรงที่สอดคล้องกับนักเรียนการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง แสดงว่าครูประถมศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูผลศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ จัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกกิจกรรมผลศึกษาได้ให้แก่นักเรียนต้องพิจารณาถึงความสามารถ ความพร้อมของนักเรียนเป็นหลัก สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544 : 33) กล่าวว่า ต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน สอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสัทย์ (2539 : 258) กล่าวว่า หลักการจัดกิจกรรมผลศึกษาคือ คำนึงถึงความจำเป็น ลักษณะความสามารถและความต้องการของนักเรียน ควรให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนกิจกรรมผลศึกษาคตามลักษณะความแตกต่างของนักเรียนบ้าง

ส่วนจุดค้อยของครูผลศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ จัดกิจกรรมการแข่งขันที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำทักษะมาใช้ในสถานการณ์ที่เป็นเกม ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นการอบอุ่นร่างกาย 2.ขั้นอธิบายและสาธิต 3.ขั้นฝึกปฏิบัติ 4.ขั้นนำไปใช้ 5.ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ ครูผลศึกษาจะเน้นการสอนและใช้เวลาในการสอนมากในขั้นที่ 3 คือการฝึกปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นหลักการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา จึงทำให้มีเวลาน้อยในการเรียนการสอนขั้นอื่น สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527 : 118-119) กล่าวว่า การฝึกหัดเพื่อให้มีทักษะเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของวิชาผลศึกษา จึงควรใช้เวลาให้มากเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีความรู้และทักษะ นำไปใช้เล่นด้วยความสนุกสนานต่อไป

1.4 ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูผลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียนเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง เพราะว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับ การจูงใจและเสริมแรงทางการเรียนที่ครูสร้างให้เกิดเป็นบรรยากาศในชั้นเรียน

ซึ่งจะสามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจหรือเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนก็ได้ ซึ่งครูพลศึกษาควรมีพฤติกรรมการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียนทุกครั้งในการสอน เพราะพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและอยากเข้าร่วม เป็นการสนับสนุนให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามุ่งตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 138) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะถ้าครูสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้แล้ว การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาย่อมประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 73) กล่าวว่า การที่ครูพลศึกษาสามารถหาวิธีการสร้างแรงจูงใจที่ดีได้จะช่วยให้การเรียนของนักเรียนบรรลุจุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นปัจจัยทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และสามารถนำวิชาพลศึกษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวันได้ด้วย สอดคล้องกับ สวดบุญประเสริฐ (2530 : 29) กล่าวว่า การควบคุมและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียนที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ถ้าครูสามารถควบคุม และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนได้ดีก็จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และงานวิจัยของ สามารถ ศรีจันทร์งาม (2541 : 119) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบวิชาพลศึกษามาก แต่ทั้งนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาและการวางแผนการสอนที่คัดลอกจนความสามารถของครูผู้สอนเองว่าจะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากน้อยแค่ไหน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูพลศึกษาในด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน คือ ชมเชยและสนับสนุนให้กำลังใจแก่นักเรียนในการแสดงออก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติให้ครูเห็นเสียก่อนว่าทำได้ถูกต้องหรือไม่ ตั้งใจฝึกหรือไม่เพียงไร นักเรียนจึงจะได้รับการชมเชยการให้กำลังใจจากครูเป็นการเสริมแรงที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความพอใจ ความสนุกสนานและเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง สอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 60) กล่าวว่า การจูงใจและเสริมแรงทางการเรียนเป็นการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่พึงปรารถนา โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่น เกิดความกล้าที่จะทำกิจกรรม มีกำลังใจและไฟที่จะค้นคว้า สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 73) กล่าวว่า การที่ครูสามารถหาวิธีสร้างแรงจูงใจที่ดีได้นั้นจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนจุดด้อยของครูพลศึกษาในด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน คือ ใช้คำพูดเน้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น ชี้ให้เห็นว่าคนที่ร่างกายสมบูรณ์ย่อมส่งผลให้การเรียนวิชาอื่นได้ผลดีตามไปด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ในการสอน

แต่ละชั่วโมงนั้นจะเน้นหนักไปในทางด้านการฝึกปฏิบัติทักษะตามชนิดกีฬา ตามแผนการสอนที่กำหนดไว้เป็นส่วนใหญ่ โดยขาดการมุ่งเน้นถึงคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่มีต่อร่างกาย สอดคล้องกับ ฟรอสท์ (Frost, 1973 : 184-185 อ้างถึงใน จรูญคอกบัวแก้ว, 2538 : 15) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรเข้าใจถึงประโยชน์ของการศึกษา กิจกรรมพลศึกษาและการออกกำลังกายที่มีผลต่อการพัฒนาบุคคล สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลอื่น และสามารถนำไปช่วยให้เด็กให้ตระหนักถึงคุณค่าของการเรียนพลศึกษา

1.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อยู่ในระดับที่ ทั้งนี้เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติและใช้วัสดุอุปกรณ์กีฬาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นจุดเด่นของวิชาพลศึกษาซึ่งครูพลศึกษามีความถนัดในด้านกิจกรรมการปฏิบัติดังนั้นพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนจึงเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเกือบทุกชั่วโมงของการสอนและดำเนินไปด้วยดี ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกโรงเรียนจะต้องมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ซึ่งสื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้เนื้อหาบทเรียนที่เป็นนามธรรมกลายเป็นรูปธรรมที่นักเรียนจะเข้าใจได้มากขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้ สื่อการเรียนการสอนนั้นมีมากน้อยเพียงพอหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากน้อยแค่ไหน หรือการประดิษฐ์อุปกรณ์ขึ้นมาทดแทนได้สอดคล้องกับ น็อคเคิน (Nokken, 1972 : 32, อ้างถึงใน ทรงเดช เสมอคำ, 2528 : 53) พบว่า ในการจัดวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ ซึ่งจะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาร์มอน (Harmon, 1967 : 104, อ้างถึงใน สามารถ ศรีจันทร์งาม, 2541 : 118) พบว่า ถ้ามีจำนวนอุปกรณ์มากก็เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนและตั้งใจฝึกหัดทักษะมากขึ้น ในทางตรงข้ามถ้ามีอุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนก็อาจขาดความสนใจและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูพลศึกษาในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน คือ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากในแต่ละชั่วโมงเรียนครูได้แบ่งให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการจัดเตรียม จัดเก็บ และการดูแลรักษาอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน เป็นการฝึกความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมให้กับนักเรียน สอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 242) กล่าวว่า ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาอุปกรณ์ควรให้นักเรียนช่วยกันเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการฝึก และเข้าใจหน้าที่และบทบาทของตนเอง

ส่วนจุดด้อยของครูพลศึกษาในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน คือ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ถูกต้องกับการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจาก ในโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มักมีอุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีไม่ครบตามชนิดประเภทของกีฬาที่มีการสอนตามหลักสูตร จึงทำให้การใช้อุปกรณ์กีฬาบางชนิดผิดประเภทไม่ถูกต้องกับชนิดกีฬา สอดคล้องกับ คีปเฟอร์ (Kieffer, 1963 : 78) กล่าวว่า การใช้อุปกรณ์การสอนที่ถูกต้องและเหมาะสมจะเป็นเครื่องช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้น และการสอนของครูบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจ

1.6 ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งกักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนปัจจุบันได้เน้นทางด้านพัฒนาทักษะความรู้ในด้านวิชาการของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนขาดคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างมาก การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติ การฝึกทักษะและการแข่งขัน เป็นการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการปลูกฝังและสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523 : 42) กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้งควรควรมองโอกาสจากสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นปลูกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไปด้วยกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ทำให้นักเรียนสามารถที่จะปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้ อย่างมากมาย เช่น ความสามัคคี ความร่วมมือกัน การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม การรู้จักแพ้ การรู้จักชนะ การรู้จักถอย การเป็นผู้เล่นที่ดี การเป็นผู้ดูที่ดี การรับผิดชอบต่อหน้าที่ การเคารพสิทธิของผู้อื่น เหล่านี้เป็นต้น ครูสามารถสนับสนุนให้เกิดกับนักเรียนเพื่อให้รู้จักปรับตนเองให้เข้ากับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ อนันต์ เอียวเจริญ (2524 : บทคัดย่อ อ้างถึงใน จรูญ ดอกบัวแก้ว, 2538 : 113) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษา มีความเห็นว่าครูพลศึกษาต้องมีสมรรถภาพมากที่สุดในเรื่องของความรักและศรัทธาในวิชาชีพตน และจะต้องเห็นว่าการสอนและการช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูพลศึกษาในด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม คือ สอนให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เช่น ปฏิบัติตามกฎกติกาเมื่อมีการแข่งขัน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาพลศึกษาครูผู้สอนต้องคอยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องของการแสดงออก การเป็นนักเรียนที่ดี ตั้งแต่การแต่งกาย การตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความอดทน และมีน้ำใจนักกีฬา ให้กับนักเรียน สอดคล้องกับ เฟติจ ลิมปไครรัตน์ (2528 : 68-70) กล่าวว่า คุณลักษณะที่

สำคัญของครูพลศึกษาคือ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

ส่วนจุดด้อยของครูพลศึกษาในด้านการปลุกฝังคุณธรรมและจริยธรรม คือ สอนให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง เช่น ไม่ได้คอยเพื่อนในทางที่ผิดเมื่อมีการกระทบกระทั่งกันขณะที่มีการแข่งขันกีฬาหรือขณะฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจาก การฝึกปฏิบัติและการแข่งขันมุ่งเน้นพัฒนาทักษะ รูปแบบการเล่น แผนการเล่น เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจหน้าที่บทบาทของตนเองในระหว่างขณะปฏิบัติและแข่งขัน จึงทำให้ครูผู้สอนปฏิบัติในด้านการสอนการควบคุมอารมณ์ของตนเองน้อยเกินไป สอดคล้องกับ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 139) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรปลุกฝังคุณธรรมและจริยธรรมและน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนในทุกสถานภาพที่เห็นว่าสามารถสอดแทรกได้ และจะต้องเน้นพฤติกรรมเหล่านี้ทุกครั้งในการสอนพลศึกษา

1.7 ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากครูพลศึกษามีความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาอย่างดีพอ และมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 155) กล่าวว่า iva ครูพลศึกษาจำเป็นต้องเลือกข้อทดสอบหลายประเภทเพื่อใช้วัดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนให้ครบทุกด้านอย่างแท้จริง การวัดและประเมินผลในวิชาพลศึกษาจึงจะได้ผลถูกต้อง สอดคล้องกับ สุชาดา เรืองคำ (2545 : 107) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาส่วนมากจะเป็นกิจกรรมทางด้านทักษะการปฏิบัติ การออกข้อสอบควรจะมีวัตถุประสงค์ให้ตรงกับเนื้อหาของการเรียนรู้ หรือเน้นการประเมินตามสภาพจริง เพื่อความง่ายของเนื้อหาวิชาและภาคปฏิบัติในการแจ้งผลการสอบทุกครั้งให้นักเรียนทราบ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้การพัฒนาของตนเองตลอดเวลา และยังมีประโยชน์กับครูผู้สอนจะได้ค้นหาวิธีการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของนักเรียนไปพร้อมๆกันด้วย สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ดวงเดือน พยอมหอม (2540 : 140) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรได้มีการปรับปรุงเรื่องของการวัดผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทุกๆ ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะประจำตัว ทักษะและสมรรถภาพทางด้านร่างกาย และสอดคล้องกับ วัชรระ ชานูตะโร (2533 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนพลศึกษา ระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดเด่นของครูพลศึกษาในด้านการประเมินผลการเรียนการสอน คือ ชักถามความรู้ความเข้าใจในบทเรียนหรือแบบฝึกทักษะกีฬาขณะสอน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนเข้าใจจริงและถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติทักษะ ซึ่งครูพลศึกษาจะต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อคอยชี้แนะให้คำแนะนำแก่นักเรียนให้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการชักถามความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในขณะที่มีการเรียนการสอน สอดคล้องกับ บาเลย์ และฟิลด์ (Baley and Field, 1976 : 30-37) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรกระตุ้นให้เด็กมีการแสดงออก ช่วยเหลือให้เด็กฝึกตนเองให้เกิดทักษะและความชำนาญ พยายามให้เด็กได้เกิดพัฒนาทางด้านต่างๆ ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ บุญเจือ สุวรรณพฤษ (2531 : 11-12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรมีคุณลักษณะคือ รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ และทักษะให้แก่ศิษย์มีความสามารถในการสอนและฝึกทักษะให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนจุดด้อยของครูพลศึกษาในด้านการประเมินผลการเรียนการสอน คือ มีการวัดผลและประเมินผลด้านความรู้และทักษะอย่างหลากหลายวิธี ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติทักษะทางด้านกีฬาเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลจึงเน้นหนักไปในทางด้านการตรวจสอบความถูกต้องในการฝึกปฏิบัติทักษะของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้เน้นไปในด้านภาคความรู้เหมือนรายวิชาอื่น สอดคล้องกับ สมพร สุทัศน์ (2525 : 113) ได้กล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลควรมีหลากหลายวิธีคือ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การทดสอบ การสอบข้อเขียน และการวัดผลงานด้วยตนเอง

2. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ทั้ง 5 ขนาดโรงเรียนมีความแตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนขนาดที่ 4 มีพฤติกรรมการสอนดีกว่าครูพลศึกษาในโรงเรียนขนาดที่ 1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ปัจจัยหลายๆ ด้านคือ

ด้านงบประมาณ ซึ่งโรงเรียนจะได้รับงบประมาณประจำปีและงบประมาณอื่นๆ ตามขนาดของโรงเรียนที่ขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ได้ตามความต้องการ ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่จะได้รับงบประมาณจำนวนที่มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก จึงทำให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี และส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูให้ดีขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับ สมพิศ ลงเดช (2541 : 75) กล่าวว่า มีปัญหาในโรงเรียนที่มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอและคุณภาพไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร โดยผู้บริหารไม่คำนึงถึงเรื่องนี้เพราะคิดว่าจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ดังนั้นงบประมาณที่จะนำมาส่งเสริมหรือพัฒนาด้านอุปกรณ์

สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น สอดคล้องกับ ตำออง พ่วงบุตร (2524 : 185) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียน พลศึกษาจะสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ได้เป็นอย่างดีจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และมีปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญคือด้านการเงิน

ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ซึ่งในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่จะมีเป็นจำนวนมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก รวมไปถึงคุณภาพของวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่จะมีคุณภาพที่ดีมีมาตรฐานกว่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น และเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับ สมคิด จิตประสงค์ (2517 : 130) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะถ้าหากขาดอุปกรณ์ที่มีคุณภาพแล้วจะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ด้านสถานที่อำนวยความสะดวก ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีสถานที่ที่อำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก เช่น สนามกีฬาที่มีมาตรฐาน โรงฝึกพลศึกษา เป็นต้น ทำให้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนของครูให้ดีขึ้นและยังทำให้นักเรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น ทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประสบผลสำเร็จได้ง่าย สอดคล้องกับ แนช (Nash, 1948 : 52) กล่าวไว้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในขบวนการศึกษาทั้งหมด เป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่ต่างๆ เช่น สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา เป็นต้น สอดคล้องกับ นฤมล สุริยะ (2544 : 60) พบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา คือ การขาดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการสอนวิชาพลศึกษาต้องใช้สถานที่และอุปกรณ์เป็นสื่อประกอบการสอน ถ้าขาดสิ่งดังกล่าวแล้วการสอนก็จะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ด้านบุคลากร เนื่องจากในโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนครูผู้สอนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนทำให้ง่ายต่อการจัดการเรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ต้องทำการสอนในรายวิชาอื่นๆ เหมือนกับครูพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ครูมีเวลาในการจัดเตรียมการสอนส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนของครูและทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาดำเนินไปด้วยดี สอดคล้องกับ ชัยรัชต์ คงลาก (2544 : 88-84) พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีจำนวนคาบที่สอนคือสัปดาห์โดยเฉลี่ยมากกว่าครูผู้สอนพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ทำให้ต้องเตรียมการสอนหลายวิชา ทำให้ต้องเสียเวลาในการเตรียมการสอนมาก ซึ่งทำให้งานการสอนหนักขึ้นซึ่งดูได้จากจำนวนวิชาที่สอน และครูในโรงเรียนประถมศึกษาต้องทำงานในหน้าที่พิเศษอื่นๆ

ที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งแต่ละคนทำมากกว่า 1 หน้า ที่ เช่น ฝ่ายปกครอง ฝ่ายสถานที่ ฝ่ายกิจกรรม เพราะไม่มีครูที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะ

จากปัจจัยที่มีความแตกต่างกันในแต่ละขนาดของโรงเรียนประถมศึกษาดังกล่าว จึงทำให้พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ จรรยาพร ทองอนันต์ (2540 : 128) ที่ศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการปฏิบัติการสอนของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด นครศรีธรรมราชจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับ จริญญา คอกแก้วแก้ว (2538 : 118) ที่ศึกษาคุณลักษณะของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 3 พบว่า ผู้บริหาร ครู และครูพลศึกษา ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีทัศนคติต่อคุณลักษณะของครูพลศึกษาแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ กิตติพงศ์ วงศ์สุนทร (2527 : 88) พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก มีความเห็นว่าโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรทัยย์ อารยะทรงศักดิ์ (2535 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความต้องการเสริมสมรรถภาพของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 2 พบว่า ความต้องการเสริมสมรรถภาพของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2 เกี่ยวกับด้านวิชาการ หลักสูตร การดำเนินการสอน มนุษยสัมพันธ์ และเจตคติของความเป็นครู ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่มีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันในทุกๆด้าน โดยครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษามีพฤติกรรมการสอนดีกว่าครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่จบการศึกษาทางด้านพลศึกษามาโดยตรงนั้นจะมีความรู้ความเข้าใจในหลักและวิธีการสอนพลศึกษารวมถึงเทคนิคการถ่ายทอดวิชาความรู้ไปยังนักเรียนได้ดีกว่า สอดคล้องกับ บูชเชอร์ (Bucher, 1952 : 144, อ้างถึงใน ทรงเดช เสมอคำ, 2528 : 57) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีนั้นครูผู้สอนควรมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ ทัศนคติ และแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ สามารถ ศรีจันทร์งาม (2541 : 122) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษามีความ

เข้าใจ รู้ถึงประโยชน์ของการพลศึกษา การออกกำลังกาย รู้ถึงหลักการ วิธีการกระบวนการต่างๆ ทางวิชาพลศึกษา ตลอดจนเทคนิคการถ่ายทอดวิชาความรู้และคุณประโยชน์ให้กับนักเรียนนั้น คิดว่าครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา และผลการวิจัยของ ศาสตราจารย์ หอมวัฒนวงศ์ (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในด้านการเตรียมการสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านบุคลิกภาพในการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์และสถานที่ในการสอน ด้านการจูงใจ และการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกัน สอดคล้องกับ จรูญ คอกบัวแก้ว (2540 : 116) ที่ศึกษาคุณลักษณะของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 3 พบว่า คุณลักษณะของครูพลศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกัน และ สอดคล้องกับ สามารถ ศรีจันทร์งาม (2541 : 122) ที่ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 พบว่า ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาและมีวุฒิทางพลศึกษา มีปัญหาแตกต่างกันในทุกๆ ด้าน

4. พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ปรากฏว่ามีพฤติกรรมการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 การที่ผลการวิจัยเป็นอย่างนี้ อาจเนื่องมาจากการสอนวิชาพลศึกษาเป็นพฤติกรรมการสอนโดยรวมที่มีการปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมพื้นฐานของครูผู้สอนพลศึกษาทุกคน ซึ่งครูพลศึกษาได้เรียนรู้จากการศึกษาและอบรมมาแล้วจากการเรียนวิชาพลศึกษา และการดำเนินการสอนก็เป็นไปตามขั้นตอนวิธีการสอนพลศึกษา นอกจากนี้แล้วครูพลศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการพัฒนาตนเองในด้านการเรียนการสอน เช่น การเข้ารับการอบรมทางด้านการศึกษาพลศึกษา การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและการเป็นผู้ตัดสิน ทำให้มีประสบการณ์ในการสอนมากขึ้นอีกส่วนหนึ่ง และในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นเน้นการเรียนการสอนที่ครูใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาของงานวิจัยนี้พบว่าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนนั้นครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนต่างกัมนั้นมีพฤติกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนในระดับดีเหมือนกัน จึงทำให้ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ประสบการณ์ในการสอนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับการวิจัยของ วรณา มณีโชติ (2541 : 111) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีระดับพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะบุคลากรในโรงเรียนทุกคนย่อม

ได้รับการปฐมนิเทศก่อนการปฏิบัติการสอน ผ่านการฝึกทดลองปฏิบัติราชการมาแล้วทั้งสิ้น ทำให้มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้พอๆ กัน นอกจากนี้แล้วยังปฏิบัติงานภายใต้ระเบียบ วินัย จรรยาบรรณ สภาพแวดล้อมวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานเหมือนกัน สอดคล้องกับ จรรยาพร ทองอนันต์ (2540 : 131) พบว่า ครูประถมศึกษามีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ วันชัย ประไพเมือง (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 – 6 ปี, 7 – 12 ปี และมากกว่า 12 ปี มีระดับเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ จรูญ คอกบัวแก้ว (2538 : 117) พบว่า ผู้บริหาร ครู และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดสรรตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาให้กับโรงเรียนประถมศึกษาครบทุกโรงเรียน

1.2 ควรมีการส่งเสริมด้านการนิเทศการเรียนการสอนของครูพลศึกษา ระหว่างครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เช่น การตั้งชมรมครูพลศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และมีการนิเทศภายในชมรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในทุกๆด้าน

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมสัมมนาครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ครูผู้สอนได้ปรับปรุงพัฒนาการสอนให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

1.4 ควรมีการจัดอบรมครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่ดีในทุกๆด้าน โดยสอดแทรกเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม การจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน และคุณลักษณะส่วนตัวที่ดีของครู เข้าไปด้วยทุกครั้งที่มีการอบรม เพราะเป็นเรื่องสำคัญของครูพลศึกษา

1.5 ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในการจัดหาหรือซื้ออุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

1.6 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรกระทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน ควรอยู่ในระเบียบวินัยให้เป็นที่น่าเคารพนับถือแก่นักเรียน

1.7 ควรส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถทางกีฬา ตลอดจนการปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ความสำคัญของการออกกำลังกาย และนำนักเรียนในทางที่ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเรื่องนี้ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ ด้วย

2.2 ควรมีการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาควบคู่กันไปด้วย

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาพลศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนวิชาพลศึกษาตามขนาด โรงเรียน ครูผู้สอน และประสบการณ์ในการสอน